

Napsali jste nám

Několik poznámek k dopravě vozíčkáře na železnici a o dárku od zdravotní pojišťovny

Vážená redakce a čtenáři,

na invalidním elektrickém vozíku jsem již více než deset let a tak pamatuji jízdy ve služebním oddílu vlakové soupravy a nyní mnohem lepší cestování v upraveném kupé v rychlících Českých drah (dále ČD). Mohu potvrdit, že ČD se opravdu dost starají o zlepšování podmínek při cestách vozíčkářů. Nezakrývám, že jsou i situace, kdy se ne všechno podaří tak, jak bychom si sami přáli.

Situace na železnici se ale změnila nástupem konkurenčních dopravců. Nechápu, proč ministerstvo dopravy, případně krajské úřady a jejich odbory dopravy na nás vozíčkáře nepamatují. Mohou přece požadovat, aby soukromí dopravci dodrželi možnost dopravy vozíčkářů nejméně tam, kde ČD před nimi tuto dopravu poskytovaly. Ještě lépe – aby tuto podmínku soukromí dopravci zařadili u všech svých spojů.

Uvádím alespoň jeden příklad za všechny: vlak ČD z Mostu do Loun přepravoval i vozíčkáře. Dnes zde jezdí firma Die Länderbahn CZ s.r.o., která jejich přepravu neposkytuje. Jízdu s ČD vozíčkář objedná snadno přes internet. Se soukromými dopravci nic takového možné není. U nich musí vozíčkář shánět telefonické spojení, což není vždy snadné. U ČD máte v ruce doklad o povolení cesty, u soukromých dopravců jen telefonický příslib. Pokud v plánované cestě jsou spoje různých dopravců, je třeba u každého z nich žádat o povolení. No a tím se nám opravdu cestování neulehčuje.

Nakonec se chci ještě zmínit o dalším „dárku“ pro vozíčkáře od Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. První vozík (také od VZP) jezdil rychlostí 12 km/h, ten druhý jen poloviční. Vozík je stavěn na rychlost 6, 12 a 15 km/h. Požádal jsem dodavatele Meyru Praha, aby mi vozík nastavil na 12 km/h a že si tuto změnu naplatím. U vozíků zapůjčených pojišťovnou to prý provádět nesmějí. Nechápu, proč tomu tak je, když na prvním vozíku jsem najel za jedenáct let více než 15 tisíc kilometrů (bez nehody).

Denním tiskem proběhla zpráva, že v novele zdravotního zákona, kterou schválili poslanci a podepsal pan prezident, se vrací rychlost zpět ze 6 na 12 km/h. Novelu jsem ale nikde nenalezl

a celou věc chápu jako malou zlomyslnost pojišťovny, že nám musí platit vozík.

Ing. Rudolf Stuchlík, Most

Pražská organizace vozíčkářů doporučuje: Od 1. 4. 2020 vstoupil v účinnost zákon 52/2020 Sb., kterým se mění zákon 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, podle jehož § 3 se rychlost elektrických invalidních vozíků, nad níž by je provozovatelé měli registrovat jako zvláštní vozidlo, zvyšuje z původních 6 na 15 km/h. Elektrický vozík se považuje za silniční vozidlo a je nutné jej registrovat v registru silničních vozidel také v případě, kdy jeho šířka nebo délka přesahuje 140 centimetrů nebo jeho maximální přípustná hmotnost převyšuje 450 kg.

Pokud jste si vozík pořídili z vlastních prostředků, je konstrukčně způsobilý a zvládnete ho ve vyšší rychlosti bezpečně ovládat, pak je možné rychlost vozíku upravit. V některých případech k tomu stačí nastavení pomocí speciálního softwaru. U jiných typů je potřeba například vyměnit motor či doplnit zařízení pro stabilizaci jízdy.

Pro více informací doporučuje POV obrátit se na výrobce či dodavatele. **Toto však neplatí, pokud vám byl vozík vydán s úhradou od zdravotní pojišťovny. V takovém případě jeho maximální rychlost omezuje novela zákona o veřejném zdravotním pojištění 282/2018 Sb. Zde je v kategoriečním stromě uvedeno, že maximální rychlost elektrického vozíku je 6 km/h.** Dodavatelská firma ani zákazník nejsou oprávněni si tuto maximální rychlost jakkoliv zvýšit.

Můj příběh s žádostí o zvláštní pomůcku

Dobrý den,

chtěl bych vás seznámit s příběhem, který jsem prožil jako žadatel o příspěvek na zvláštní pomůcku. Jsem vozíčkář, ZTP-P. Podal jsem na ÚP ve Znojmě žádost o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Byl jsem přesvědčen, že mnou požadovaná zvláštní pomůcka – zvedací systém k elektrickému invalidnímu vozíku, i když není konkrétně vyjmenována v seznamu druhů a typů pomůcek uvedených v příloze č. 1 vyhlášky 388/2011 Sb., splňuje i ustanovení § 9 bodu č. 14, kde si dovoluji citovat:

„Při rozhodování o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku, která není uvedena v seznamu podle odstavce 13, se posuzuje, zda je tato konkrétní pomůcka z

hlediska vyu-

žití srovnatelná s druhy a typy zvláštních pomůcek uvedených v seznamu podle odstavce 13.

A teď začal administrativní tanec. Lékařské posudky, dokládání odborných materiálů k požadované pomůcce, sociální šetření a předvádění konkrétního využití doma i na pracovišti, vysvětlování správnímu orgánu a podobně.

Výsledek? Žádost zamítnuta. Byl jsem přesvědčen o své pravdě a odvolal jsem se. Odvolání bylo rovněž zamítnuto. Obrátil jsem se na soud, který ale rozhodl v můj prospěch a věc vrátil k novému rozhodnutí. Následovalo další kolo správního řízení a opět bylo vydáno rozhodnutí o zamítnutí příspěvku. Odvolání bylo opět neúspěšné. Znovu proběhl soud, který i podruhé rozhodl v můj prospěch. Tentokrát se Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR rozhodlo podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutí soudu vyznělo plně v můj prospěch. Teprve poté bylo vydáno rozhodnutí ÚP Znojmo o uznání požadované pomůcky jako srovnatelné a byl mi vyplacen příspěvek na její zakoupení.

Jak dlouho trvalo vyřízení žádosti, je neuvěřitelné. A nebojím se napsat, že dokonce i ponižující. Je ukázkou odborné nevzdělanosti odpovědných úředníků a jejich naprosté ignorace základních životních potřeb žadatele.

Tento příběh začal 21. 10. 2013 podáním žádosti o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a končí bezmála po sedmi letech 15. 7. 2020 rozhodnutím o přiznání příspěvku.

Antonín Šnajdar, Znojmo

Poděkování za organizaci Sousedských slavností v Mnichově Hradišti

Dobrý den, milí přátelé spolku DMO Pobyty,

nedávno jsme se zúčastnili Sousedských slavností v Mnichově Hradišti a byl to opravdu prima den! Děkuji pořadatelům i starostovi města za vřelé přijetí. Rovněž děkuji za spolupráci organizacím Malyra a Spokojený domov, se kterými jsme sdíleli stánek.

A díky vám všem, kteří jste přišli a na chvíli se zastavili. Už teď se těšíme na další akce!

Kateřina Maxová,
předsedkyně sdružení DMO Pobyty z.s.